

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล อุปสงค์และอุปทานแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร ปี 2567

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	
1.โครงสร้างประชากรวัยแรงงาน กำลังแรงงาน การมีงานทำและการว่างงาน	1
2.สถานการณ์ด้านความต้องการแรงงานของตลาดแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร	1
2.1 ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ	1
2.2 ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ	3
2.3 ประมาณการความต้องการแรงงานในอนาคต	4
 การวิเคราะห์เศรษฐกิจและสถานการณ์แรงงานจังหวัดมุกดาหาร	
1.1 การคาดการณ์จากผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (GPP)	6
1.2 โครงสร้างประชากร กำลังแรงงาน	8
 สถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน ของตลาดแรงงานจังหวัดมุกดาหาร	
1.1 ผลการสำรวจความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ	12
1.2 ผลการสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ	20
 สถานการณ์ด้านอุปทานแรงงาน ของตลาดแรงงาน	
1.1 สถานการณ์ด้านอุปทานแรงงาน ของตลาดแรงงานจังหวัดมุกดาหาร	25
1.2 ประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ (ปี พ.ศ. 2567 – 2570)	26
 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
1. ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ และ ความต้องการแรงงานในอนาคต	27
3. อุปทานของตลาดแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร	30
 บรรณานุกรม	31

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1	8
ตารางที่ 2	9
ตารางที่ 3	9
ตารางที่ 4	9
ตารางที่ 5	10
ตารางที่ 6	11
ตารางที่ 7	11
ตารางที่ 8	12
ตารางที่ 9	13
ตารางที่ 10	14
ตารางที่ 11	14
ตารางที่ 12	15
ตารางที่ 13	15
ตารางที่ 14	16
ตารางที่ 15	16
ตารางที่ 16	16
ตารางที่ 17	17
ตารางที่ 18	18
ตารางที่ 19	19
ตารางที่ 20	19
ตารางที่ 21	20
ตารางที่ 22	21

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 23	การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	21
ตารางที่ 24	การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับฝีมือแรงงาน	21
ตารางที่ 25	การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ	22
ตารางที่ 26	ประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568-2573 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	22
ตารางที่ 27	ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568-2573 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	23
ตารางที่ 28	ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568-2573 จำแนกตามตำแหน่งงาน	23
ตารางที่ 29	ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568-2573 จำแนกตาม ขนาดของสถานประกอบการ	24
ตารางที่ 30	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ ปี 2565 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	25
ตารางที่ 31	ผลการประมาณการการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568-2573 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	26
ตารางที่ 32	ผลการประมาณการการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568-2573 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	26

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงาน ในสถานประกอบการ การประมาณการอุปสงค์แรงงาน และประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในจังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2567 ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ ณ ปีปัจจุบัน พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการอุปสงค์แรงงาน และประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ เพื่อแสดงถึงแนวโน้มของความต้องการแรงงานและจำนวนแรงงานเข้าใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการประกอบกิจการในจังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2567 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 105 ตัวอย่าง พบว่าประมาณร้อยละ 23.81 ของกลุ่มตัวอย่างระบุถึงความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงาน ณ ปีปัจจุบันที่ดำเนินการสำรวจ และประมาณร้อยละ 65.71 ระบุถึงความต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 ปี หากพิจารณาในมิติขนาดของสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างพบว่า ประมาณ 2 ใน 3 ของจำนวนสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก คือ มีจำนวนแรงงานไม่เกิน 10 คน ประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างมีขนาดกลาง คือ มีจำนวนแรงงานประมาณ 10-19 คน จากการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์อุปทานแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร สรุปผลได้ดังนี้

1. โครงสร้างประชากรวัยแรงงาน กำลังแรงงาน การมีงานทำและการว่างงาน

จังหวัดมุกดาหาร จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดมุกดาหารของสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหารพบว่าประชากรวัยแรงงาน ปี 2567 ไตรมาส 1 จังหวัดมุกดาหาร มีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานหรือผู้ที่มิอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 354,806 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 237,157 คน ประกอบด้วยผู้มีงานทำ จำนวน 233,784 คน ผู้ว่างงาน จำนวน 1,904 คน และผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน จำนวน 117,649 คน การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 231,880 คน (ร้อยละ 97.81 ของกำลังแรงงาน) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร จำนวน 135,356 คน (ร้อยละ 58.37 ของผู้มีงานทำ) นอกภาคเกษตร จำนวน 96,524 คน (ร้อยละ 41.63 ของผู้มีงานทำ) โดยทำงานในสาขาการการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ จำนวน 34,949 คน (ร้อยละ 15.07) รองลงมา คือ กิจกรรมโรงแรมและอาหาร จำนวน 11,654 คน (ร้อยละ 5.03) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ จำนวน 11,350 คน (ร้อยละ 4.89) และการก่อสร้าง จำนวน 9,174 คน (ร้อยละ 3.96) ตามลำดับ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 67,741 คน (ร้อยละ 29.21) การว่างงาน จังหวัดมุกดาหารมีผู้ว่างงาน ประมาณ 1,428 คน หรือมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.53

2. สถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน (Demand for Labor) ของตลาดแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร

2.1 ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ

การสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2567 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 105 ตัวอย่าง ชี้ให้เห็นว่าประมาณร้อยละ 23.81 ของกลุ่มตัวอย่าง ระบุถึงความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงาน ณ ปีปัจจุบันที่ดำเนินการสำรวจ และประมาณ ร้อยละ 65.71 ระบุถึงความต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 ปีโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานประกอบการในประเภทการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร การก่อสร้าง การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ ตามลำดับ

จำนวนการจ้างงานและความต้องการแรงงาน ณ ปี พ.ศ. 2567 ของสถานประกอบการ 105 ตัวอย่าง มีจำนวนการจ้างงานทั้งหมด 811 คน โดยเป็นแรงงานสัญชาติไทย จำนวน 806 คน และแรงงานสัญชาติต่างด้าว จำนวน 5 คน โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจ้างงานสูงสุด 6 อันดับแรก คือ (1) การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ (3) กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร (4) การผลิต (5) การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และ (6) การก่อสร้าง ตามลำดับ

ตัวอย่างระบุถึงจำนวนความต้องการแรงงานทั้งสิ้น 58 คน โดยเป็นความต้องการแรงงานสัญชาติไทยทั้งหมด โดยประเภทอุตสาหกรรมที่ระบุถึงจำนวนความต้องการแรงงานสูงสุด 6 อันดับแรกคือ (1) กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร (2) การขายส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (3) การก่อสร้าง (4) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (5) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค และ (6) การผลิต ตามลำดับ ผลจากการสำรวจแสดงให้เห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบันสถานประกอบการมีความต้องการจ้างแรงงานไทยทำงาน และยังไม่มีสถานประกอบการประสงค์จะจ้างแรงงานต่างด้าวทำงานเพิ่มเติม ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างระบุว่าสามารถหาแรงงานที่ต้องการได้ภายในระยะเวลา 2 เดือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเภทอุตสาหกรรม กิจกรรมที่พักและบริการด้านอาหาร การขายส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ การก่อสร้าง การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค การผลิต และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์

เมื่อจับคู่วิเคราะห์ตัวแปรระหว่างอุตสาหกรรมกับตำแหน่งงาน ผลสะท้อนว่าอุตสาหกรรมการผลิตในตำแหน่งพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ระบุถึงความต้องการแรงงานมากที่สุด รองลงมาคือ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและผู้ควบคุมเครื่องจักรกลโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ตามลำดับ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่จบการศึกษา ปวช. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรม (1) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (2) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และ (3) การก่อสร้าง รองลงมา คือ แรงงานที่มีวุฒิการศึกษา ระดับ ม.3 โดยอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานวุฒิมัธยมศึกษา ม.3 มากที่สุด คือ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ การผลิต และการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ที่พักแรม มากที่สุด คือ กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย การก่อสร้าง และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ตามลำดับ

หากวิเคราะห์วุฒิการศึกษากับตำแหน่งงาน พบว่า สถานประกอบการต้องการแรงงานที่จบการศึกษา ได้แก่ (1) ระดับ ปวช. (2) ระดับ ม.3 และ (3) ระดับ ม.6 มากที่สุดเป็น 3 ลำดับแรก โดยตำแหน่งงาน ที่สถานประกอบการระบุถึงความต้องการมากที่สุดในระดับ ปวช. จำนวน 2 ตำแหน่งงานเท่ากัน คือ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (ร้อยละ 12.07) และการก่อสร้าง (ร้อยละ 10.34) สำหรับแรงงานวุฒิมัธยมศึกษา ม.3 จะเป็นที่ต้องการมากในตำแหน่งการผลิต และการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 5.17) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (ร้อยละ 3.45) สำหรับแรงงานวุฒิมัศึกษาระดับ ม.6 จะเป็นที่ต้องการมากในตำแหน่ง ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (ร้อยละ 10.35) และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ 5.17) อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปในส่วนของวุฒิการศึกษาและสาขาวิชา พบว่าสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการแรงงาน ที่มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่า ม.3 มีเพิ่มมากขึ้นจากปีก่อน ในสาขาการขายส่ง และการขายปลีก และการซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์

ในมิติของช่วงอายุสถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีช่วงอายุ 15-29 ปี มากที่สุด ประมาณร้อยละ 84.48 รองลงมาคือช่วงอายุ 30-44 ปีประมาณร้อยละ 15.00 โดยตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานในช่วง อายุ 15-29 ปีมากที่สุด คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ในขณะที่ตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานในช่วงอายุ 30-44 ปีมากที่สุด คือ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

ในมิติของประสบการณ์การทำงาน ผลการสำรวจสะท้อนว่าสถานประกอบการกว่าร้อยละ 68.96 ต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-2 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่สถานประกอบการ กว่าร้อยละ 31.03 ไม่ต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์มาก่อนเลย โดยเฉพาะแรงงานที่อยู่ในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ทำให้ทราบว่าในสถานการณ์ปัจจุบันสถานประกอบการมีความต้องการพนักงานที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานเพิ่มมากกว่าปีก่อนอีกด้วย

การจัดหมวดหมู่ของชุดทักษะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 หมวดใหญ่ กล่าวคือ ทักษะที่ใช้ในการทำงาน (hard skills) และทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลในเรื่องความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์หรือความมีคุณธรรม (soft skills) ซึ่งแบบสำรวจจะให้สถานประกอบการระบุชุดทักษะที่ต้องการต่อตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ได้ถึง 3 ชุดทักษะ และแบ่งระดับทักษะเป็น 4 ระดับ กล่าวคือ ไร้ฝีมือ กึ่งฝีมือ ฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการวิเคราะห์สะท้อนว่าสถานประกอบการต้องการประเภททักษะ อันได้แก่ ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ (ร้อยละ 32.75) มากที่สุด รองลงมา คอมพิวเตอร์/ดิจิทัล/โปรแกรม/ซอฟต์แวร์ (ร้อยละ 12.79) ตามลำดับ โดยสถานประกอบการระบุชุดทักษะ คือ ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ (ร้อยละ 32.75) ซึ่งเป็นชุดทักษะที่ต้องการมากในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 20.67) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 8.62) ในส่วนของระดับทักษะและตำแหน่งงาน ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า แรงงานระดับกึ่งฝีมือและระดับฝีมือแรงงานเป็นที่ต้องการจากสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างประมาณเท่ากันคือ 39.65 เปอร์เซนต์ และแรงงานระดับไร้ฝีมือเป็นที่ต้องการ 17.24 เปอร์เซนต์ โดยแรงงานระดับทักษะฝีมือจะถูกต้องการมากในตำแหน่ง ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 22.41) และพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 13.79) ในขณะที่แรงงานระดับทักษะกึ่งฝีมือจะถูกต้องการมากในตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 27.58) และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 12.06) ตามลำดับ

2.2 ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ

ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร จำนวนทั้งสิ้น 105 แห่ง ซึ่งมีจำนวนการจ้างงานปัจจุบันทั้งหมดอยู่ที่ 811 คน โดยเป็นแรงงานไทย จำนวน 806 คน และแรงงานต่างด้าว จำนวน 5 คน และมีจำนวนการเข้างานใหม่ 22 คน และจำนวนการออกจากงาน 28 คน

ผลการสำรวจชี้ให้เห็นถึงอุตสาหกรรม ที่มีการบรรจุเข้างานใหม่ของแรงงานจำนวนมากที่สุด คือ (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) การผลิต (3) การก่อสร้าง ตามลำดับ สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่มีการออกจากงานจำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) การก่อสร้าง (2) การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (3) กิจกรรมที่พักและบริการด้านอาหาร และ (4) กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามลำดับ

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานออกจากงานเมื่อเทียบกับการเข้างานมากที่สุด คือ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงนัยยะความจำเป็นที่ต้องลดจำนวนแรงงานลงในอุตสาหกรรมประเภทดังกล่าว ณ ช่วงเวลาสำรวจการเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน ชี้ให้เห็นถึงจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุด คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และ ตำแหน่ง ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด คือ ตำแหน่งงาน ได้แก่ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้าและช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ เช่นกัน

ส่วนของการเปลี่ยนแปลงการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้าเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ผลการเข้าออกงานจำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่ามีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดคือระดับ ม.6 , ปวช. ม. 3 ต่ำกว่า ม.3 และ ปวส./อนุปริญญา ตามลำดับ

ในทางตรงกันข้ามจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด อยู่ในระดับการศึกษาระดับต่ำกว่า ม.3 ,ม.3 และ ปวช. ปวส./อนุปริญญา ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าแรงงานที่จบการศึกษาระดับ ต่ำกว่า ม.3 เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยออกจากงานมากที่สุด ตามด้วยแรงงานวุฒิการศึกษาระดับ ม.3 และ ปวส./อนุปริญญา ตามลำดับ

หากจำแนกตามระดับฝีมือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุด คือ แรงงานในระดับแรงงานกึ่งฝีมือ และจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุดอยู่ในระดับแรงงานกึ่งฝีมือ เช่นกัน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าและออกของงานด้วย หากจำแนกตามช่วงอายุผลสะท้อนว่ามีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในช่วงอายุ 15-29 ปี และก็เป็นแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด ก็ยังอยู่ในช่วงอายุ 15-29 ปี รองลงมา คือ แรงงานในช่วงอายุ 30-44 ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าและออกของงานระบุว่าแรงงานช่วงอายุ 30-44 ปี มีการออกงานจำนวนมากที่สุดในเชิงเปรียบเทียบ

โดยสรุปจะเห็นได้ว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานในตลาดแรงงานที่สะท้อนจากผลการสำรวจการเข้าและออกของแรงงาน ซึ่งว่าอุตสาหกรรม 3 ประเภทที่บรรจุการเข้างานใหม่ของแรงงานจำนวนมากที่สุดคือ (1) การก่อสร้าง (2) การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ และ (3) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร แรงงานที่บรรจุงานใหม่น้อยกว่าแรงงานออกจากงาน อยู่ที่ 6 คน โดยเฉพาะในตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า รวมถึงช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ในการเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ ตำแหน่งที่เข้างานใหม่ จะเป็นระดับฝีมือแรงงานกึ่งฝีมือ (ร้อยละ 24.13) แรงงานฝีมือ (ร้อยละ 10.34) และแรงงานไร้ฝีมือ (ร้อยละ 3.44) ส่วนระดับฝีมือที่ออกจากงานมากที่สุดก็ยังเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ (ร้อยละ 20.68) แรงงานไร้ฝีมือ (ร้อยละ 18.96) และ แรงงานฝีมือ (ร้อยละ 8.62) ตามลำดับ

2.3 ประมาณการความต้องการแรงงานในอนาคต

การวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อชี้ให้เห็นถึงประมาณการความต้องการแรงงานในอนาคต ระบุว่าความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง เฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ และมีความต้องการจำนวนแรงงาน เฉลี่ยปีละ 248,717 คน อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มความต้องการแรงงานเพิ่มมากขึ้น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (2) กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน และ (3) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มความต้องการแรงงานลดลง 3 ลำดับแรก ได้แก่ (1) การศึกษา (2) การก่อสร้าง (3) กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ และโดยเฉลี่ยแล้ว อุตสาหกรรมที่มีความต้องการจำนวนแรงงานมากที่สุด ในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ 2568-2573) คือ (1) ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ (2) กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน (3) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (4) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และ (5) กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ตามลำดับ

การวิเคราะห์ประมาณการอุปสงค์แรงงาน ปีพ.ศ 2568-2573 โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าความต้องการแรงงานในทุกระดับวุฒิการศึกษา มีแนวโน้มลดลง เฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ในทุกระดับวุฒิการศึกษา และมีความต้องการจำนวนแรงงานเฉลี่ยปีละประมาณ 248,717 คน โดยแรงงานที่มีระดับวุฒิการศึกษา ประถมศึกษาจะเป็นที่ต้องการมากที่สุด ร้อยละ 61.55 ตามด้วยแรงงานวุฒิมัธยมศึกษา ม.3/ม.6 และ ปวช. ตามลำดับ

การวิเคราะห์ประมาณการอุปสงค์แรงงาน ปีพ.ศ. 2568-2573 โดยจำแนกตามตำแหน่งงานชี้ให้เห็นว่าความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง เฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์และมีความต้องการจำนวนแรงงานเฉลี่ยปีละ 248,717 คน แนวโน้มความต้องการแรงงานที่ลดลงตามลำดับ ซึ่งได้แก่ (1) ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ (2) ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ (3) เสมียน (4) เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ ตามลำดับ ซึ่งอาจจะเกิดจากการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

วิเคราะห์ประมาณการอุปสงค์แรงงาน ปี พ.ศ 2568-2573 โดยจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า ความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ในทุกขนาดของสถานประกอบการ โดยเฉพาะสถานประกอบการที่มีจำนวนแรงงานน้อยกว่า 50-99 คน ซึ่งมีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยปีละ -1.30 เปอร์เซ็นต์ และมีแนวโน้มความต้องการแรงงานภาพรวมเฉลี่ยปีละประมาณ 248,717 คน โดยแรงงานที่อยู่ในกลุ่ม own account workers หรือกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของตนเองจะมีจำนวนความต้องการแรงงานมากที่สุด ตามด้วยขนาดสถานประกอบการที่มีแรงงานน้อยกว่า 10 คน และ 10-99 คน ตามลำดับ

3. สถานการณ์ด้านอุปทาน (Supply of Labor) ของตลาดแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร

ข้อมูลจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนผู้ศึกษาต่อ และจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดมุกดาหารจากสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมชี้ให้เห็นถึง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ในปี พ.ศ. 2566 ว่ามี ประมาณ 11,697 คน และ 7,457 คน จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และปริญญาตรี ในปี การศึกษา พ.ศ. 2566 มีประมาณ 480 คน และ 917 คน และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และ ปริญญาเอก มี 43 คน และ 6 คน ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม อัตราการเรียนต่อจะค่อย ๆ ลดลงในระดับชั้นการศึกษาที่สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากอัตราการ เรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/อนุปริญญา ร้อยละ 9.30 ในระดับ ปริญญาตรี มีอัตราการเรียนต่อเพียง ร้อยละ 5.90 ในขณะที่อัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ร้อยละ 26.50 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงว่าในเชิงเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทาน กำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ชี้ให้เห็นว่าอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในทุกประเภทอุตสาหกรรมมีแนวโน้ม ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในอุตสาหกรรม ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ อุตสาหกรรมข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ เป็นต้น

หากจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีพ.ศ. 2567-2570 ผลประมาณการชี้ให้เห็นว่าอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในทุก ระดับวุฒิการศึกษามีแนวโน้มลดลง โดยเฉลี่ยปีละ -1.60 เปอร์เซนต์ซึ่งจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ที่มีสัดส่วน มากที่สุด คือ ม.3 และต่ำกว่าประถมศึกษา ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของ แรงงานในสถานประกอบการจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ของโครงการสำรวจ ข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 รวมถึงผลการวิเคราะห์การ ประมาณการอุปสงค์แรงงาน และประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ จากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานกำลังคน เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในจังหวัดมุกดาหาร ปีพ.ศ. 2567 ฉบับนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ความต้องการ แรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ ณ ปัจจุบันที่ทำการสำรวจ พร้อมทั้งแสดงแนวโน้มประมาณการอุปสงค์แรงงานและประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ของพื้นที่จังหวัดมุกดาหารในเบื้องต้น

การวิเคราะห์เศรษฐกิจและสถานการณ์แรงงานจังหวัดมุกดาหาร

1.1 การคาดการณ์จากผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด Gross Regional and Provincial Product (GPP)

จังหวัดมุกดาหาร มีวิสัยทัศน์ “เมืองการค้าทันสมัย เกษตรคุณภาพสูง ท่องเที่ยวชายโขง เชื่อมโยงสู่สากล” เป็นจังหวัดชายแดนทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีชายแดนติดกับ สปป.ลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ตั้งอยู่บนกึ่งกลางตามแนวระเปียงเศรษฐกิจ ตะวันออก – ตะวันตก มีสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2 มุกดาหาร-สะหวันนะเขต ทำให้เป็นจุดเชื่อมโยงการค้าและวัฒนธรรมกับประเทศอนุลุ่มแม่น้ำโขง นอกจากนี้ยังเชื่อมความสัมพันธ์สถาปนาเมืองคู่แฝดกับแขวงสะหวันนะเขต ,จังหวัดกว๋างตรี สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และเมืองฉงจั่ว สาธารณรัฐประชาชนจีน ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ปี 2565 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) มีมูลค่า 17,063 ล้านบาท

“เศรษฐกิจจังหวัดมุกดาหาร ปี 2567 คาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ 2.97 คาดว่าจะชะลอตัวจากการค้าชายแดน ภาคบริการ การใช้จ่ายภาครัฐ และการลงทุนภาคเอกชน”

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดมุกดาหาร คาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ 2.97 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.73 - 4.21) โดยคาดว่าจะชะลอตัวจากการค้าชายแดน ภาคบริการ การใช้จ่ายภาครัฐ และการลงทุน ภาคเอกชน สำหรับภาคอุตสาหกรรม และการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัว ในขณะที่ภาคเกษตรกรรม คาดว่าจะหดตัว สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปคาดว่าจะชะลอตัว และการจ้างงานคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อน”

ด้านการผลิต (Supply side) คาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ 3.01 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.76 - 4.26) ชะลอตัวจากปีก่อนหน้าที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.62 โดยเป็นผลจากภาคบริการ คาดว่าจะชะลอตัว ร้อยละ 5.29 สาเหตุจากปีที่ผ่านมายอดขายสินค้าปลีกๆ มีการขยายตัวสูง ทำให้ปีนี้คาดว่าจะขยายตัวได้ในอัตรา ชะลอลง จากกำลังซื้อที่ยังไม่ฟื้นตัว อย่างไรก็ตามการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัด ยังดำเนินการต่อเนื่องเป็นการส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ในขณะที่ภาคเกษตรกรรม คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 1.28 จากปริมาณผลผลิตข้าว และมันสำปะหลังที่คาดว่าจะลดลง จากสภาพอากาศ ที่แปรปรวน และภาคอุตสาหกรรม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.69 เนื่องจากความต้องการของตลาดปลายทาง ที่คาดว่าจะมีอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ยางพารา น้ำตาล เป็นสำคัญ ประกอบกับมีการขยายกำลังการผลิต ของโรงงานยางพาราในพื้นที่

ด้านการใช้จ่าย (Demand side) คาดว่าจะชะลอตัวที่ร้อยละ 2.86 (โดยมีช่วงคาดการณ์ ที่ร้อยละ 1.65 – 4.06) ชะลอตัวจากปีก่อนที่ขยายร้อยละ 7.33 คาดว่าจะมาจาก จากการค้าชายแดน ที่คาดว่า จะชะลอตัวร้อยละ 7.00 เนื่องจากปีที่ผ่านมาสาธารณรัฐประชาชนจีนยกเลิกมาตรการ Zero Covid ทำให้มูลค่าการนำเข้า - ส่งออก มีการขยายตัวในอัตราที่ค่อนข้างสูง สำหรับปีนี้คาดว่ามูลค่าการค้าชายแดน (มูลค่านำเข้าและส่งออกภาพรวม) จะชะลอตัวจากมูลค่าการส่งออกที่มีแนวโน้มลดลง การใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าจะชะลอตัว จากรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะชะลอตัว ในขณะที่รายจ่ายลงทุนคาดว่าจะหดตัว เนื่องจากการพิจารณาอนุมัติ พรบ.งบประมาณรายจ่าย ปี พ.ศ. 2567 ที่ล่าช้า ทำให้การเบิกจ่ายงบลงทุนคาดว่าจะลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน การลงทุนภาคเอกชน ที่คาดว่าจะชะลอตัวร้อยละ 0.41 เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้มีมาตรการให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending - RL) ทำให้ธนาคารและสถาบันการเงิน มีความระมัดระวังในการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ในขณะที่การบริโภคภาคเอกชน ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.75 จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่คาดว่าจะจัดเก็บได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการรายใหญ่ มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้สามารถจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนนี้ได้เพิ่มขึ้นและคาดว่าจะมีเม็ดเงินจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล เป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการในพื้นที่ และเพิ่มกำลังซื้อให้กับประชาชน ประกอบกับมีการเปิดให้บริการชำระเงินข้ามพรมแดนผ่าน QR code ระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว เพื่อชำระค่าสินค้าและบริการกับร้านค้าในไทยที่เข้าร่วมโครงการ คาดว่าจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้มีการใช้จ่ายและสามารถจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้ดีขึ้น

เสถียรภาพเศรษฐกิจจังหวัดมุกดาหาร อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจังหวัดมุกดาหาร ในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.25 (จากที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2567 ที่คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ -0.75) สาเหตุจากความผันผวนของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง ประกอบกับคณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง (กบน.) ได้ปล่อยลอยตัวราคาน้ำมันดีเซล มีผลตั้งแต่ 1 เมษายน 2567 เป็นต้นไป ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนของผู้ประกอบการและค่าครองชีพของประชาชนปรับเพิ่มขึ้น

การจ้างงานในจังหวัดมุกดาหาร ในปี 2567 คาดว่ามีการจ้างงานจำนวน 235,554 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีจำนวน 227,547 คน หรือเพิ่มขึ้น จำนวน 2,053 คน (จากคาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2567 ว่าจะเพิ่มขึ้นประมาณ 2,127 คน) เนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นในหลายกิจการ ได้แก่ การก่อสร้างทั้งภาครัฐและเอกชน ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ทำให้เกิดการจ้างงานต่อเนื่อง

ปัจจัยสนับสนุนต่อเศรษฐกิจของจังหวัดมุกดาหาร ปี 2567

1. เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดมุกดาหาร จากการได้รับประกาศจัดตั้ง ให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 1 ใน 5 จังหวัดแรก ทำให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนนสี่ช่องจราจร เนื่องจากอยู่ในเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East – West Economics Corridor : EWEC) หรือเส้นทางหมายเลข 9 (R9) และถนนเลี่ยงเมืองตัดใหม่ ทำให้มีการขยายตัวของเมืองเพิ่มขึ้น
2. มีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรสำคัญในจังหวัด ได้แก่ โรงสีข้าว โรงงานน้ำตาล โรงงาน แปรรูปยางพารา โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง สามารถรองรับปริมาณผลผลิตเกษตรจากเกษตรกรทั้งภายในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง
3. เป็นเขตส่งเสริมเมืองอัจฉริยะมุกดาหาร โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ประกาศให้จังหวัดมุกดาหาร เป็นเขตส่งเสริมเมืองอัจฉริยะ (Smart City มุกดาหาร) ประเภทเมืองเดิมน่าอยู่ (Liveable City) ได้แก่ สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment) การเดินทางและการขนส่งอัจฉริยะ (Smart Mobility) การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living) และเศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) ทำให้มีโครงการที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
4. จังหวัดมุกดาหารได้รับการสถาปนาความสัมพันธ์เมืองคู่แฝด/เมืองพี่เมืองน้อง (Sister Cities) กับ 3 เมือง 3 ประเทศ ได้แก่ 1) จังหวัดมุกดาหาร – แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว 2) จังหวัดมุกดาหาร – เมืองกวางตรี สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 3) มุกดาหาร – เมืองฉงจั่ว สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีการลงนาม MOU ด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด

ปัจจัยเสี่ยงต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดมุกดาหารในปี 2567

1. ความผันผวนของราคาน้ำมันในตลาดโลก เนื่องจากราคาพลังงานเชื้อเพลิงผันผวน อยู่ในระดับสูง จากการประกาศลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน OPEC+ และความขัดแย้ง ทางภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศตะวันออกกลาง
2. วิกฤติค่าเงินอ่อนค่า อัตราเงินเฟ้อของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ โดยเฉพาะ สปป.ลาว เพิ่มสูง กระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค ที่เข้ามาจับจ่ายใช้สอยสินค้าและบริการภายในจังหวัด
3. ภัยธรรมชาติ จากสภาพอากาศที่แปรปรวน อาจกระทบต่อการเพาะปลูกพืชและปริมาณการผลิตทางการเกษตร
4. ราคาอ้อยโรงงานจังหวัดมุกดาหาร ในปี 2567 คาดว่าอยู่ที่ระดับราคาเฉลี่ย 1,331 บาท/ตัน หรือร้อยละ 10.00 (จากที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2567 ที่คาดการณ์ไว้ที่ระดับราคาเฉลี่ย 1,270 บาท/ตัน) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากราคาเฉลี่ยต้นละ 1,210 บาท จากการคาดการณ์ว่าอุปทานน้ำตาลทั่วโลกจะลดลง เนื่องจากประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก ได้แก่ บราซิลและอินเดีย มีปริมาณผลผลิตอ้อยลดลง ส่งผลต่อราคา ราคาส่งในฤดูกาลผลิตนี้คาดว่าจะเพิ่มขึ้น
5. ราคายางพาราถ่วงถ่วงจังหวัดมุกดาหาร คาดว่าราคาเฉลี่ยจะอยู่ที่ 27,040 บาท/ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.00 (เพิ่มขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2567 ที่คาดการณ์ไว้ที่ราคาเฉลี่ย 23,867 บาท/ตัน หรือร้อยละ 10.33) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 21,632 บาท/ตัน สาเหตุจากอุตสาหกรรม ยานยนต์เริ่มฟื้นตัว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรถยนต์ไฟฟ้า ที่มีเป้าหมายการผลิตเพิ่มขึ้น อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง ได้แก่ การผลิตยางรถยนต์จึงมีความต้องการยางพาราเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมุกดาหาร แบบปริมาณลูกโซ่ (อ้างอิงปี พ.ศ. 2545)

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ.2563r	พ.ศ.2564r	พ.ศ.2565p	อัตราการเติบโต	
				พ.ศ.2564r	พ.ศ.2565p
ภาคการเกษตรกรรม	3,753	3,983	4,130	6.13	3.70
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	3,753	3,983	4,130	6.13	3.70
นอกภาคการเกษตรกรรม	12,281	13,293	12,652	8.24	-4.82
อุตสาหกรรม	2,146	2,487	2,474	15.87	-0.50
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	26	25	29	-6.61	18.80
การผลิต	1,567	1,716	1,675	9.54	-2.39
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	460	682	707	48.26	3.65
การจัดการน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	130	162	171	24.23	6.09
การบริการ	9,800	10,457	9,847	6.70	-5.83
การก่อสร้าง	762	813	827	6.71	1.78
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	2,565	2,676	2,307	4.35	-13.80
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	694	774	789	11.55	1.95
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	235	276	264	17.19	-4.19
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	259	266	282	2.46	6.11
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,304	1,437	1,282	10.17	-10.82
กิจกรรมเกี่ยวกับสงฆ์หรือพิธีกรรม	1,494	1,829	1,659	22.47	-9.30
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2	1	2	-50.71	72.71
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	27	22	26	-17.40	15.89
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	631	645	627	2.31	-2.84
การศึกษา	1,211	1,216	1,203	0.47	-1.09
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	663	700	741	5.58	5.80
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	57	67	73	16.46	9.47
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	203	190	170	-6.37	-10.31
Gross provincial product (CVMs)	16,266	17,518	17,063	7.70	-2.60

1.2 โครงสร้างประชากร กำลังแรงงาน

จังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีการบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีพื้นที่ทั้งหมด 4,407 ตร.กม. หรือ 2,712,400 ไร่ อยู่ห่างกรุงเทพมหานคร 642 กิโลเมตร มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศ ความยาวประมาณ 72 กิโลเมตร. โดยตั้งอยู่ตรงข้ามเมืองของ สปป.ลาว ได้แก่ อำเภอเมืองมุกดาหารตรงข้ามเมือง ไกสอนพรมวิหาร แขวงสะหวันนะเขต อำเภอหว้านใหญ่ ตรงข้ามเมืองไชยบุรี แขวงสะหวันนะเขต อำเภอดอนตาล ตรงข้ามเมืองไชพูทอง แขวงสะหวันนะเขต ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกัน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครพนม และจังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดยโสธร จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด

เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 52 ตำบล 536 หมู่บ้าน

ตารางที่ 2 โครงสร้างประชากร ประชากรวัยแรงงาน และกำลังแรงงาน ปี 2566

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	354,806		168,190		186,616	
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	237,157	66.84	126,760	75.37	110,397	59.16
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	233,784	98.58	124,817	98.47	108,967	98.70
1.1.1 ผู้มีงานทำ	231,880	97.77	123,899	97.74	107,981	97.81
1.1.2 ผู้ว่างงาน	1,904	0.80	918	0.72	986	0.89
1.2 ผู้รอฤดูกาล	3,373	1.42	1,943	1.53	1,430	1.30
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	117,649	33.16	41,430	24.63	76,219	40.84
2.1 ทำงานบ้าน	31,179	26.50	2,141	5.17	29,038	38.10
2.2 เรียนหนังสือ	25,491	21.67	11,867	28.64	13,624	17.87
2.3 ยังเด็ก/ชรา ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	53,021	45.07	22,811	55.06	30,210	39.64
2.4 อื่นๆ	7,958	6.76	4,611	11.13	3,347	4.39
อัตราการว่างงาน		0.80		0.72		0.89

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2567

ประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 354,806 คน (ชาย 168,190 คน หญิง 186,616 คน) จำแนกเป็น ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 237,157 คน (ชาย 126,760 คน หญิง 110,397 คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ 233,784 คน (ชาย 124,817 คน หญิง 108,967 คน) ผู้ว่างงาน 1,904 คน (ชาย 918 คน หญิง 986 คน) และรอฤดูกาล 3,373 คน (ชาย 1,943 คน หญิง 1,430 คน) ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 117,649 คน (ชาย 41,430 คน หญิง 76,219 คน) จำแนกเป็น ผู้ทำงานบ้าน 31,179 คน เรียนหนังสือ 25,491 คน ยังเด็ก/ชรา/ ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 53,021 และอื่น ๆ 7,958 คน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาและเพศ ปี 2566

ระดับการศึกษา	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	231,880	100.00	123,899	100.00	107,981	100.00
1. ไม่มีการศึกษา	2,379	1.03	1,149	0.93	1,230	1.14
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	39,170	16.89	19,271	15.55	19,899	18.43
3. ประถมศึกษา	67,741	29.21	38,548	31.11	29,193	27.04
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	46,597	20.10	28,439	22.95	18,158	16.82
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	39,509	17.04	20,753	16.75	18,756	17.37
6. อุดมศึกษา	36,444	15.72	15,699	12.67	20,745	19.21
7. การศึกษาอื่น ๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
8. ไม่ทราบ	40	0.02	40	0.03	0	0.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2567

จำนวนประชากรวัย 15 ปีขึ้นไป มีงานทำ จำนวน 231,880 คน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามีจำนวนผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีงานทำมากที่สุด จำนวน 67,741 คน (ร้อยละ 29.21) รองลงมาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 46,597 คน (ร้อยละ 20.10) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 39,509 คน (ร้อยละ 17.04) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ ปี 2566

เพศ	ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (คน)	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (คน)	ผู้ว่างงาน	
			จำนวน (คน)	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
ยอดรวม	354,806	237,157	1,904	0.80
ชาย	168,190	126,760	918	0.72
หญิง	186,616	110,397	986	0.89

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2567

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ จังหวัดมุกดาหาร มีผู้ว่างงาน จำนวน 1,904 คน เป็นชาย 918 คน คิดเป็นร้อยละ 48.21 หญิง 986 คน คิดเป็นร้อยละ 51.78 อัตราการว่างงาน 0.80 นับเป็นอัตราที่สูงจากรอบการสำรวจไตรมาสที่ผ่านมา ตามสถานการณ์ในประเทศที่เป็นฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตร และเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทยชะลอตัวลง เนื่องจากเป็นฤดูฝนด้วยการเดินทางอาจจะไม่สะดวกอีกด้วย

1.3 โครงสร้างการจ้างงาน การมีงานทำและการว่างงาน

จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสภาพการทำงาน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี 2566

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	231,880	100
ภาคเกษตรกรรม		
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	135,356	58.37
นอกภาคเกษตรกรรม		
1. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	116	0.05
2. การผลิต	8,201	3.54
3. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	209	0.09
4. การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	495	0.21
5. การก่อสร้าง	9,174	3.96
6. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	34,949	15.07
7. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	2,220	0.96
8. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	11,654	5.03
9. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	50	0.02
10. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	474	0.20
11. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	346	0.15
12. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	602	0.26
13. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	257	0.11
14. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	11,350	4.89
15. การศึกษา	7,758	3.35
16. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3,890	1.68
17. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1,347	0.58
18. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	2,756	1.19
19. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	676	0.29
20. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0.00
21. ไม่ทราบ	0	0.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2567

จังหวัดมุกดาหาร จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดมุกดาหารของสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหารพบว่าประชากรวัยแรงงาน ปี 2567 ไตรมาส 1 จังหวัดมุกดาหาร มีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงาน หรือผู้ที่มิอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 354,806 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 237,157 คน ประกอบด้วยผู้มีงานทำ จำนวน 231,880 คน ผู้ว่างงาน จำนวน 1,904 คน และผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน จำนวน 117,649 คน การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 231,880 คน (ร้อยละ 97.77 ของกำลังแรงงาน) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร จำนวน 138,356 คน (ร้อยละ 58.37 ของผู้มีงานทำ) นอกภาคเกษตร จำนวน 96,524 คน (ร้อยละ 41.63 ของผู้มีงานทำ) โดยทำงานในสาขาการการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ จำนวน 34,949 คน (ร้อยละ 15.07) รองลงมา คือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 11,654 คน (ร้อยละ 5.03) และการก่อสร้าง จำนวน 9,174 คน (ร้อยละ 3.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ ปี 2566

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	231,880	100.00
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	5,669	2.44
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	9,909	4.27
3. ผู้ประกอบอาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	2,865	1.24
4. เสมียน	4,830	2.08
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	43,678	18.84
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	132,960	57.34
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	12,204	5.26
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	5,912	2.55
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆในด้านการขายและการให้บริการ	13,853	5.97
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0	0.00

ผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ รวม 231,880 คน 3 ลำดับแรก เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร และการประมง มากที่สุด จำนวน 132,960 คน คิดเป็นร้อยละ 57.34 รองลงมา คือ พนักงานบริการและ พนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน 43,678 คน คิดเป็นร้อยละ 18.84 และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆในด้านการขายและการให้บริการ 13,853 คน คิดเป็นร้อยละ 5.97 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสภาพการทำงาน ปี 2566

สภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	231,880	100.00
1. นายจ้าง	2,127	0.92
2. ลูกจ้างรัฐบาล	23,023	9.93
3. ลูกจ้างเอกชน	27,638	11.92
4. ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง	110,404	47.61
5. ช่วยธุรกิจครอบครัว	68,609	29.59
6. การรวมกลุ่ม	79	0.03

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2567

ผู้มีงานทำ จำแนกตามสภาพการทำงาน รวม 231,880 คน 3 ลำดับแรก เป็นทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง มากที่สุด จำนวน 110,404 คน คิดเป็นร้อยละ 47.61 รองลงมา คือ ช่วยธุรกิจครอบครัว จำนวน 68,609 คน คิดเป็นร้อยละ 29.59 และลูกจ้างเอกชน จำนวน 27,638 คน คิดเป็นร้อยละ 11.92 ตามลำดับ

สถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน (Demand for Labor)

ของตลาดแรงงานจังหวัดมุกดาหาร

2.1 ผลการสำรวจความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ

ข้อมูลในส่วนนี้ได้มาจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในจังหวัดมุกดาหาร จำนวนทั้งสิ้น 105 แห่ง และสถานประกอบการบันทึกข้อมูลโดยผ่านระบบของสภาอุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 2 แห่ง จำนวน 15 ประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 8 คุณลักษณะเบื้องต้นของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน อุตสาหกรรม	ต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน		ต้องการแรงงาน ภายใน 1 ปี	
		จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	1	0	0.00	1	100.00
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0	0	0.00	0	0.00
การผลิต	8	2	25.00	3	37.50
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0	0	0.00	0	0.00
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0	0	0.00	0	0.00
การก่อสร้าง	7	4	57.14	7	100.00
การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	52	8	15.38	39	75.00
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5	3	60.00	5	100.00
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	11	5	45.45	10	90.91
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	4	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	1	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2	2	100.00	2	100.00
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1	0	0.00	1	100.00
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	6	0	0.00	0	0.00
การศึกษา	1	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3	1	33.33	1	33.33
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	2	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	0	0	0.00	0	0.00
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0	0.00	0	0.00
ไม่ทราบ	0	0	0.00	0	0.00
รวม	105	25	23.81	69	65.71

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

การสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ.2567 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 105 ตัวอย่าง พบว่าประมาณร้อยละ 23.81 ของกลุ่มตัวอย่างระบุถึงความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงาน ณ ปี ปัจจุบันที่ทำการสำรวจ และประมาณร้อยละ 65.71 ของสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่าง ระบุถึงความต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 ปี โดยเฉพาะในประเภทอุตสาหกรรม การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร การก่อสร้าง การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนการจ้างงานและจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน สปก. (แห่ง)	จำนวนการจ้างงาน (คน)			จำนวนแรงงานที่ ต้องการ (คน)		
		ไทย	ต่างดาว	รวม	ไทย	ต่างดาว	รวม
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	0	0	0	0	0	0	0
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1	31	8	39	1	0	1
การผลิต	7	43	4	47	9	0	9
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	0	0	0	0	0	0	0
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0	0	0	0	0	0	0
การก่อสร้าง	9	53	0	53	14	0	14
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ รถจักรยานยนต์	46	301	0	301	14	0	14
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5	42	0	42	2	0	2
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	14	89	8	97	6	0	6
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1	5	0	5	0	0	0
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	4	14	0	14	5	0	5
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1	8	0	8	0	0	0
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	8	0	8	2	0	2
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1	2	0	2	1	0	1
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการ ประกันสังคมภาคบังคับ	8	208	0	208	0	0	0
การศึกษา	2	8	2	10	0	0	0
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2	14	0	14	3	0	3
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0	0	0	0	0	0	0
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	2	10	0	10	3	0	3
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้า และบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถ จำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	0	0	0	0	0	0	0
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0	0	0	0	0	0
รวม	105	836	22	858	60	0	60

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นถึงจำนวนการจ้างงานและความต้องการแรงงาน ณ ปี พ.ศ.2567 ของสถานประกอบการ จำนวน 105 ตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนการจ้างงานทั้งหมด 811 คน โดยเป็นแรงงานสัญชาติไทย จำนวน 806 คน แรงงานต่างดาว จำนวน 5 คน โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจ้างงานสูงสุด 6 อันดับแรกคือ (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ (3) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (4) การผลิต (5) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และ (6) การก่อสร้าง ผลการสำรวจยังแสดงให้เห็นถึงประเภทของสถานประกอบการที่ระบุถึงจ้างงานแรงงานสัญชาติต่างดาวมากที่สุด (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และ (3) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ

สถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างยังระบุถึงจำนวนความต้องการแรงงานทั้งสิ้น 58 คน โดยเป็นความต้องการแรงงานไทยทั้งหมด โดยประเภทอุตสาหกรรมที่ระบุถึงจำนวนความต้องการแรงงาน จำนวน 6 ประเภท ได้แก่ (1) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (2) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (3) การก่อสร้าง (4) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (5) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค และ (6) การผลิต เป็นต้น

ตารางที่ 10 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและขนาดสถานประกอบการ

ประเภทอุตสาหกรรม	ขนาดของสถานประกอบการ				แรงงานที่ ต้องการรวม
	< 10 คน	10 - 19 คน	20 - 49 คน	> 50 คน	
การผลิต	3	0	0	0	3
การก่อสร้าง	8	0	0	0	8
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	11	5	0	0	16
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	2	2	2	0	6
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	9	3	6	0	18
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	5	0	0	0	5
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2	0	0	0	2
รวม	40	10	8	0	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 10 หากพิจารณาในมิติของขนาดสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างพบว่าความต้องการแรงงานร้อยละ 68.96 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือ จำนวนแรงงาน 40 คน จะอยู่ในสถานประกอบการที่มีแรงงานน้อยกว่า 10 คน และขนาด 10- 19 คน ตามลำดับ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมประเภทที่พักแรมและบริการด้านอาหาร การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ การก่อสร้าง และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า

ตารางที่ 11 จำนวนแรงงานที่ต้องการที่สามารถหาแรงงานได้ภายในสองเดือน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแรงงาน ที่ต้องการรวม	หาแรงงานได้ ภายในสองเดือน		หาแรงงานไม่ได้ ภายในสองเดือน	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การผลิต	3	3	100	0	0.00
การก่อสร้าง	8	8	100	0	0.00
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	16	16	100	0	0.00
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	6	6	100	0	0.00
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	18	18	100	0	0.00
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	5	5	100	0	0.00
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2	2	100	0	0.00
รวม	58	58	100	0	0.00

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

จากข้อมูลตารางที่ 11 สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาวะความตึงตัวหรือความคลายตัวของตลาดแรงงาน (Friction or Labor Market) จากความสามารถของการหาแรงงานตามที่สถานประกอบการต้องการภายในระยะเวลา 2 เดือน ตามที่ระบุไว้ในแบบสำรวจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างสะท้อนถึงความต้องการที่สามารถหาแรงงานได้ ในสัดส่วนที่น้อยมากและคาดว่าสถานประกอบการจะหาแรงงานได้ตามที่ต้องการก่อนเวลา 2 เดือน

ตารางที่ 12 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและตำแหน่งงาน

ประเภทอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงาน			แรงงานที่ ต้องการ รวม
	พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบ	
การผลิต	0	3	0	3
การก่อสร้าง	1	7	0	8
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	11	5	0	16
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	4	2	0	6
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	18	0	0	18
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0	3	2	5
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	0	2	0	2
รวม	34	22	2	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

เมื่อจับคู่ตัวแปรระหว่างอุตสาหกรรมกับตำแหน่งงาน ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 12 สะท้อนว่าอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ระบุถึงความต้องการแรงงาน ตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้าน้อยที่สุด รองลงมาคือ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้าเช่นเดียวกัน ตามอุตสาหกรรมก่อสร้าง ในตำแหน่ง ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและวุฒิการศึกษา

ประเภทอุตสาหกรรม	วุฒิการศึกษา						จำนวน แรงงาน ที่ต้องการ รวม
	ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
การผลิต	0	3	0	0	0	0	3
การก่อสร้าง	0	1	0	6	1	0	8
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	3	3	0	7	3	0	16
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1	2	3	0	0	0	6
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	0	2	6	7	3	0	18
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0	0	1	0	2	2	5
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	0	0	0	0	0	2	2
รวม	4	11	10	20	9	4	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 13 แสดงถึงจำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและวุฒิการศึกษาซึ่งอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับ ปวช. ในประเภท การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ รองลงมา คือแรงงานที่มีวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น ม.3 ในประเภท การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ การผลิต และประเภทอุตสาหกรรมที่ต้องการวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น ม.6 ส่วนใหญ่ได้แก่ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและช่วงอายุ

ตำแหน่งงาน	ช่วงอายุ		แรงงานที่ ต้องการรวม
	15 - 29 ปี	30 - 44 ปี	
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	30	4	34
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	17	5	22
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2	0	2
รวม	49	9	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 14 แสดงถึงจำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและช่วงอายุ ซึ่งสถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีช่วงอายุ 15-29 ปี มากที่สุด ประมาณร้อยละ 84.48 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 30-44 ปี ร้อยละ 15.52 โดยตำแหน่งที่ต้องการแรงงานในช่วงอายุ 15-29 ปี มากที่สุด คือ พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า ในขณะที่ตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานในช่วงอายุ 30-44 ปี มากที่สุด คือ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในจังหวัดมุกดาหาร มีความต้องการ พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในทุกช่วงอายุ

ตารางที่ 15 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและระดับฝีมือแรงงาน

ตำแหน่งงาน	ระดับฝีมือแรงงาน				แรงงานที่ ต้องการรวม
	ไร้ฝีมือ	กึ่งฝีมือ	ฝีมือ	ผู้เชี่ยวชาญ	
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	10	16	8	0	34
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	0	7	13	2	22
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	0	0	2	0	2
รวม	10	23	23	2	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 15 แสดงถึงจำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะฝีมือแรงงาน โดยแรงงานระดับทักษะกึ่งฝีมือและระดับฝีมือเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 39.65 เท่ากัน และระดับทักษะไร้ฝีมือ ร้อยละ 17.24 โดยแรงงานระดับทักษะฝีมือจะต้องการมาก ในตำแหน่งช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 22.41 และในระดับกึ่งฝีมือมีความต้องการแรงงานตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 22.41 ในขณะที่แรงงานระดับทักษะไร้ฝีมือจะถูกต้องการมากใน ตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 17.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	วุฒิการศึกษา						แรงงานที่ ต้องการรวม
	ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	4	7	7	9	7	0	34
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	0	4	3	11	2	2	22
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	0	0	0	0	0	2	2
รวม	4	11	10	20	9	4	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 16 แสดงถึงจำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและวุฒิการศึกษา โดยระดับการศึกษาและตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ (1) ระดับ ปวช. (2) ระดับ ม.3 (3) ระดับ ม.6 โดยตำแหน่งงานที่สถานประกอบการระบุถึงความต้องการมากที่สุดระดับ ระดับ ปวช. ตำแหน่งงาน ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 18.96 และพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 15.51 สำหรับวุฒิการศึกษา ม.3 จะต้องการมากในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 12.06 และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะ ที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ 1 (คุณสมบัติ)

ทักษะ	ตำแหน่งงาน			แรงงานที่ต้องการรวม
	พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	
คอมพิวเตอร์/ดิจิทัล/โปรแกรม/ซอฟต์แวร์	7	0	2	9
การสื่อสารและเจรจาต่อรอง	6	2	0	8
การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	11	2	0	13
ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ	0	12	0	12
ขับรถยนต์/รถบรรทุก มีใบขับขี่/รู้เส้นทาง/ ออกนอกสถานที่ได้	0	4	0	4
มีประสบการณ์	1	0	0	1
ความซื่อสัตย์สุจริต	2	0	0	2
ความอดทน	2	0	0	2
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	0	2	0	2
ความตรงต่อเวลา	2	0	0	2
การทำงานเป็นทีม	3	0	0	3
รวม	34	22	2	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 17 การจัดหมวดหมู่ของชุดทักษะสามารถแบ่งออกเป็น 2 หมวดใหญ่ กล่าวคือ ทักษะที่ใช้ในการทำงาน (Hard Skills) และทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลในเรื่อง ความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์หรือความมีคุณธรรม (Soft Skills) ซึ่งแบบสำรวจการจัดหมวดหมู่ของชุดทักษะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 หมวดใหญ่ กล่าวคือ ทักษะที่ใช้ในการทำงาน (hard skills) และทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลในเรื่องความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์หรือความมีคุณธรรม (soft skills) ซึ่งแบบสำรวจจะให้สถานประกอบการระบุชุดทักษะที่ต้องการต่อตำแหน่งงานหนึ่งๆ ได้ถึง 3 ชุดทักษะ โดยตารางที่ 17-19 สะท้อนผลของชุดทักษะและตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานมากที่สุด ซึ่งได้แก่ ชุดทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ร้อยละ 22.41 ซึ่งเป็นชุดทักษะที่ต้องการมากเป็นตำแหน่งพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 18.96 ถัดมาคือ ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ ร้อยละ 20.68 ซึ่งเป็นชุดทักษะที่ต้องการมากในตำแหน่ง ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 18 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานทักษะหลักที่ 2

ทักษะ	ตำแหน่งงาน			แรงงานที่ ต้องการรวม
	พนักงานบริการและจำหน่ายสินค้า	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	
การใช้ภาษาต่างประเทศ	2	0	0	2
คอมพิวเตอร์/ดิจิทัล/โปรแกรม/ซอฟต์แวร์	4	4	0	8
การสื่อสารและเจรจาต่อรอง	3	4	0	7
การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	1	0	0	1
ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ	12	5	2	19
มีประสบการณ์	0	5	0	5
ความซื่อสัตย์สุจริต	2	0	0	2
ความอดทน	1	0	0	1
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	2	0	0	2
ความมีระเบียบวินัย	1	0	0	1
ความตรงต่อเวลา	2	4	0	6
การทำงานเป็นทีม	1	0	0	1
สุขภาพแข็งแรง	2	0	0	2
ความละเอียดรอบคอบ	1	0	0	1
รวม	34	22	2	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 18 ซึ่งแสดงถึงจำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการจำแนกตามตำแหน่งงานและชุดทักษะที่ 2 จะให้ผลที่ใกล้เคียงกับตารางที่ 17 กล่าวคือ หากแต่มี 5 ประเด็นที่เพิ่มเติมขึ้นมา คือ ขัปรถยนต์/รถบรรทุก มีใบขับขี่/รู้เส้นทาง/ออกนอกสถานที่ได้, การใช้ภาษาต่างประเทศ, ความมีระเบียบวินัย, สุขภาพแข็งแรง, ความละเอียดรอบคอบ เป็นต้น

ตารางที่ 19 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานทักษะหลักที่ 3

ทักษะ	ตำแหน่งงาน			แรงงานที่ ต้องการรวม
	พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	
การใช้ภาษาต่างประเทศ	4	0	0	4
คอมพิวเตอร์/ดิจิทัล/โปรแกรม/ซอฟต์แวร์	1	0	0	1
คณิตศาสตร์ คำนวณและวิเคราะห์สถิติ	1	0	0	1
การสื่อสารและเจรจาต่อรอง	2	0	0	2
การบริหารจัดการ	0	1	0	1
การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	4	2	0	6
ขับรถยนต์/รถบรรทุก มีใบขับขี่/รู้เส้นทาง/ ออกนอกสถานที่ได้	0	2	0	2
มีประสบการณ์	2	2	2	6
ความซื่อสัตย์สุจริต	0	4	0	4
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	7	0	0	7
ความมีระเบียบวินัย	0	1	0	1
ความตรงต่อเวลา	1	0	0	1
การทำงานเป็นทีม	6	5	0	11
สุขภาพแข็งแรง	6	5	0	11
รวม	34	22	2	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ผลการวิเคราะห์ของตารางที่ 19 ซึ่งแสดงถึงจำนวนความต้องการในสถานประกอบการจำแนกตามตำแหน่งและชุด ทักษะ ที่ 3 ประเด็นที่สำคัญคือ (1) การทำงานเป็นทีม (2) สุขภาพแข็งแรง (3) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (3) การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทั้งนี้ในตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและประสบการณ์การทำงาน

ตำแหน่งงาน	ประสบการณ์การทำงาน			แรงงานที่ ต้องการรวม
	ไม่มีประสบการณ์	1 - 2 ปี	3 - 9 ปี	
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	12	19	3	34
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	0	19	3	22
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	0	2	0	2
รวม	12	40	6	58

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 20 แสดงถึงจำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและประสบการณ์การทำงาน ผลการสำรวจสะท้อนว่าสถานประกอบการกว่าร้อยละ 68.96 ต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำแหน่ง พนักงานบริการและจำหน่ายสินค้า ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามด้วยความต้องการแรงงานที่ไม่มีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.68 ในตำแหน่ง พนักงานบริการและจำหน่ายสินค้า เช่นเดียวกัน และต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์ทำงานประมาณ 3-9 ปี ในตำแหน่ง พนักงานบริการและจำหน่ายสินค้า และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

2.2 ผลการสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

สำหรับข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากแบบสำรวจความต้องการของสถานประกอบการ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 ในส่วนที่ 2 แบบสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 105 แห่ง

ตารางที่ 21 แสดงถึงคุณลักษณะเบื้องต้นของสถานประกอบการที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด 105 แห่ง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งมีการจ้างงานปัจจุบันทั้งหมด 805 คน โดยเป็นแรงงานไทย จำนวน 799 คน แรงงานต่างด้าว จำนวน 6 คนและมีจำนวนแรงงานที่เข้าใหม่ 22 คน ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการเข้างานใหม่จำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) การก่อสร้าง (2) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (3) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และ (4) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และ กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามลำดับ ในทางกลับกัน มีจำนวนการออกจากงาน 28 คน ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการออกจากงานจำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (3) การก่อสร้าง และ (4) การผลิต/การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า/กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย/กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค/กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 21 คุณลักษณะเบื้องต้นของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน สถาน ประกอบการ	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน			รวมจำนวน การเข้างาน ใหม่	รวม จำนวน การออก จากงาน	การ เปลี่ยนแปลง
		ไทย	ต่างด้าว	รวม			
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	4	9	0	9	0	0	0
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0	0	0	0	0	0	0
การผลิต	16	67	0	67	0	1	-1
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0	0	0	0	0	0	0
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0	0	0	0	0	0	0
การก่อสร้าง	14	36	0	36	7	4	3
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ รถจักรยานยนต์	102	355	2	357	6	12	-6
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	10	64	1	65	2	1	1
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	26	94	3	97	4	7	-3
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	2	3	0	3	0	0	0
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	8	16	0	16	0	1	-1
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	2	3	0	3	2	0	2
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	4	12	0	12	1	1	0
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	2	7	0	7	0	0	0
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	12	113	0	113	0	0	0
การศึกษา	2	9	0	9	0	0	0
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	6	8	0	8	0	0	0
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0	0	0	0	0	0	0
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	4	3	0	3	0	1	-1
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้า และบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	0	0	0	0	0	0	0
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0	0	0	0	0	0
ไม่ทราบ	0	0	0	0	0	0	0
รวม	214	799	6	805	22	28	-6

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

ตารางที่ 22 การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่ง	การเข้าออกจกงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	2	0	2
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	13	23	-10
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	7	5	2
รวม	22	28	-6

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

ตารางที่ 22 การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งในภาพรวมให้ผลสอดคล้องกับตารางที่ 21 ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการเข้างานใหม่จำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และ (3) การก่อสร้าง ตามลำดับ ในทางกลับกัน มีจำนวนการออกจากงาน 28 คน ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการออกจากงานจำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (3) การก่อสร้าง ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงมีมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่และออกจากงาน แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการยังมีความต้องการแรงงานนำจำนวนที่เท่าเดิม

ตารางที่ 23 การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	การเข้าออกจกงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
ต่ำกว่า ม.3	3	12	-9
ม.3	3	9	-6
ม.6	10	1	9
ปวช.	5	4	1
ปวส./อนุปริญญา	1	2	-1
ปริญญาตรี	0	0	0
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	0
รวม	22	28	-6

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

ตารางที่ 23 แสดงถึงการเข้างานใหม่และออกงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่ที่สุดในวุฒิการศึกษา ม.6 / ปวช. และ ม.3/ต่ำกว่า ม.3 ตามลำดับ ในทางตรงกันข้ามจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุดอยู่ในระดับ ต่ำกว่า ม.3/ม.3/ปวช.และปวส./อนุปริญญา ตามลำดับ ในส่วนการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเป็นได้ว่าแรงงานที่จบการศึกษา ระดับ ม.3 ตามด้วย ม.3 และต่ำกว่า ม.3 เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยออกจากงานมากที่สุด ตามด้วยแรงงานวุฒิการศึกษา ม.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับฝีมือแรงงาน

วุฒิการศึกษา	การเข้าออกจกงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
แรงงานไร้ฝีมือ	2	11	-9
แรงงานกึ่งฝีมือ	14	12	2
แรงงานฝีมือ	6	5	1
ผู้เชี่ยวชาญ	0	0	0
รวม	22	28	-6

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

ตารางที่ 24 แสดงถึงการเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับฝีมือ โดยมีจำนวนแรงงานเข้างานใหม่มากที่สุด และจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุดเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ส่วนรองลงมา คือแรงงานระดับแรงงานฝีมือ ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า แรงงานกึ่งฝีมือมีการปรับเปลี่ยนงานหรือเปลี่ยนนายจ้างบ่อยขึ้น ส่วนหนึ่งมาอาจจะมาจากย้ายถิ่นฐานไปทำงานต่างจังหวัดหรือออกมาเป็นดำเนินกิจการของตนเอง เช่น เปิดร้านขายของชำ ขับรถโดยสาร ขายของออนไลน์ ซึ่งเป็นงานอิสระ เป็นต้น

ตารางที่ 25 การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	การเข้าออกจากงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
15 - 29 ปี	17	14	3
30 - 44 ปี	5	11	-6
45 - 59 ปี	0	3	-3
60 ปี ขึ้นไป	0	0	0
รวม	22	28	-6

ที่มา : ผลจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

ตารางที่ 25 แสดงถึงการเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในช่วงอายุ 15-29 ปี และจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุดยังอยู่ในช่วง 15-29 ปี เหมือนกัน รองลงมา คือช่วงอายุ 30-44 ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าและออกของงานสะท้อนว่าแรงงานที่มีช่วงอายุ 30-44 ปี มีการออกงานจำนวนมากที่สุดในเชิงเปรียบเทียบ

ตารางที่ 26 ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี 2568 - 2573 จำแนกตาม ประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ.						อัตรา การเติบโต
	2568	2569	2570	2571	2572	2573	
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	150,267	150,668	150,924	151,161	151,292	151,343	0.16%
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0	0	0	0	0	0	0.00%
การผลิต	6,635	6,624	6,623	6,606	6,592	6,576	-0.18%
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0	0	0	0	0	0	0.00%
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0	0	0	0	0	0	0.00%
การก่อสร้าง	4,286	4,195	4,097	4,000	3,904	3,811	-2.32%
การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ รถจักรยานยนต์	20,715	20,526	20,350	20,194	20,041	19,895	-0.82%
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1,577	1,598	1,616	1,637	1,653	1,672	1.16%
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	5,318	5,336	5,368	5,416	5,479	5,553	0.88%
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	392	386	379	373	367	361	-1.62%
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	595	595	596	597	598	600	0.18%
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	41	41	40	40	40	40	-0.48%
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	239	238	238	238	237	236	-0.24%
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	343	351	359	365	373	380	2.08%
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการ ประกันสังคมภาคบังคับ	8,952	8,832	8,711	8,592	8,473	8,351	-1.38%
การศึกษา	3,784	3,691	3,599	3,505	3,412	3,321	-2.60%
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,955	2,891	2,826	2,764	2,699	2,635	-2.28%
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	291	300	306	315	324	333	2.74%
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1,387	1,400	1,412	1,422	1,434	1,443	0.78%
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิต สินค้าและบริการที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในครัวเรือน	0	0	0	0	0	0	0.00%
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0	0	0	0	0	0.00%
ไม่ทราบ	0	0	0	0	0	0	0.00%
รวม	207,777	207,672	207,444	207,225	206,918	206,550	-0.12%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (<https://ldls.mol.go.th>)

จากตารางที่ 26 ประมาณการความต้องการแรงงานจังหวัดมุกดาหาร จำแนกประเภทอุตสาหกรรมรายปี ผลเฉลี่ยและอัตราการเติบโต ปี 2568-2573 พบว่า ความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง เฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ และมีความต้องการแรงงานในภาพรวม เฉลี่ยปีละ 207,264 คน อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มความต้องการแรงงานเพิ่มมากขึ้น 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (2) กิจกรรมการบริหารและการบริการ สนับสนุน (3) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด ในระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ.2568-2573) คือ (1) เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (2) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ (3) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ตามลำดับ

ตารางที่ 27 ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี 2567 – 2570 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ปี พ.ศ.						อัตรา การเติบโต
	2568	2569	2570	2571	2572	2573	
ประถมศึกษา	127,329	127,514	127,606	127,693	127,711	127,682	0.06%
ม.3	29,912	29,892	29,857	29,822	29,777	29,724	-0.14%
ม.6	26,408	26,360	26,300	26,244	26,179	26,108	-0.22%
ปวช.	3,219	3,203	3,185	3,169	3,152	3,135	-0.52%
ปวส. / อนุปริญญา	8,481	8,430	8,378	8,329	8,281	8,232	-0.60%
ปริญญาตรี	11,371	11,237	11,102	10,973	10,843	10,715	-1.20%
สูงกว่าปริญญาตรี	1,057	1,036	1,016	995	975	954	-2.04%
รวม	207,777	207,672	207,444	207,225	206,918	206,550	-0.12%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (<https://ldls.mol.go.th>)

จากตารางที่ 27 ประกอบความต้องการแรงงานจังหวัดมุกดาหาร จำแนกตามวุฒิการศึกษารายปีผลเฉลี่ยและอัตราการเติบโต ปี พ.ศ.2568-2573 พบว่า ความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ ในทุกระดับวุฒิการศึกษาและมีความต้องการแรงงานในภาพรวม เฉลี่ยปีละ ประมาณ 207,264 คน โดยแรงงานที่มีระดับวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา จะเป็นที่ต้องการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.56 ตามด้วยแรงงานวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 14.39 และ ม.6 คิดเป็นร้อยละ 12.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี 2568 - 2573 จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	ปี พ.ศ.						อัตรา การเติบโต
	2568	2569	2570	2571	2572	2573	
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	5,489	5,412	5,336	5,261	5,187	5,110	-1.42%
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	4,422	4,333	4,241	4,150	4,058	3,967	-2.12%
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	3,917	3,867	3,817	3,770	3,722	3,676	-1.26%
เสมียน	2,686	2,653	2,619	2,586	2,552	2,519	-1.28%
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	24,420	24,271	24,141	24,042	23,955	23,886	-0.44%
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	149,201	149,592	149,842	150,074	150,198	150,247	0.16%
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	8,473	8,414	8,360	8,296	8,238	8,178	-0.70%
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3,364	3,361	3,358	3,353	3,349	3,343	-0.12%
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	5,805	5,769	5,730	5,693	5,659	5,624	-0.62%
รวม	207,777	207,672	207,444	207,225	206,918	206,550	-0.12%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (<https://ldls.mol.go.th>)

จากตารางที่ 28 ประมาณการความต้องการแรงงานจังหวัดมุกดาหาร จำแนกตำแหน่งงานรายปีผลเฉลี่ยและอัตราการเติบโต ปี พ.ศ. 2568-2573 ชี้ให้เห็นว่า หากพิจารณาในมิติของตำแหน่งงานแล้วความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง เฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ และมีความต้องการแรงงานในภาพรวม เฉลี่ยปีละ 207,264 คน ตำแหน่งงานที่มีแนวโน้มความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 0.16 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในภาพรวม สะท้อนให้เห็นว่าตำแหน่งงานมีแนวโน้มความต้องการแรงงานลดลงทุกตำแหน่งงาน ซึ่งได้แก่ (1) ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ (2) เสมียน (3) ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ตามลำดับ

ตารางที่ 29 ผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี 2568 – 2573

จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ตำแหน่งงาน	ปี พ.ศ.						อัตรา การเติบโต
	2568	2569	2570	2571	2572	2573	
ลูกจ้างน้อยกว่า 10 คน	10,871	10,823	10,772	10,724	10,677	10,631	-0.42%
ลูกจ้าง 10-19 คน	3,691	3,672	3,652	3,634	3,618	3,602	-0.46%
ลูกจ้าง 20-49 คน	947	940	933	926	920	913	-0.72%
ลูกจ้าง 50-99 คน	946	934	922	909	898	886	-1.30%
ลูกจ้าง 100-199 คน	1,828	1,808	1,790	1,772	1,754	1,737	-1.02%
ลูกจ้างมากกว่า 200 คน	1,585	1,575	1,566	1,557	1,549	1,539	-0.58%
ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง	187,909	187,920	187,809	187,703	187,502	187,242	-0.08%
รวม	207,777	207,672	207,444	207,225	206,918	206,550	-0.12%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (<https://ldls.mol.go.th>)

ตารางที่ 29 ประมาณการความต้องการแรงงานจังหวัดมุกดาหาร จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ รายปี ผลเฉลี่ยและอัตราการเติบโต ปี พ.ศ.2568-2573 พบว่า ความต้องการแรงงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลงเฉลี่ยปีละ 0.12 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้สถานประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจของตนเอง ยังคงมีอัตราการเติบโตคงที่ ในขณะที่สถานประกอบการทุกขนาดมีอัตราความต้องการแรงงานในภาพรวมลดลง และมีแนวโน้มความต้องการแรงงานในภาพรวม โดยเฉลี่ยปีละประมาณ 207,264 คน โดยเฉพาะสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 50-99 คน มีแนวโน้มลดลงเพิ่มขึ้นจากปีก่อน

สถานการณ์ด้านอุปทานแรงงาน (Supply Labor) ของตลาดแรงงาน

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นข้อมูลสถานการณ์ด้านอุปทานแรงงานและการประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ โดยนำเข้าสู่ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายมาวิเคราะห์ การประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2567-2570 โดยจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและ วุฒิการศึกษา

3.1 สถานการณ์ด้านอุปทานแรงงาน (Supply Labor) ของตลาดแรงงานจังหวัดมุกดาหาร

ตารางที่ 30 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ ปี 2566 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน / ร้อยละ

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	อัตราเรียนต่อ	อัตราการมีงานทำ
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	3,851	96.50	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	2,765	13.20	-
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	480	51.90	20.40
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/ อนุปริญญา	486	9.30	20.20
ปริญญาตรี	917	5.90	26.50
ปริญญาโท	43	-	18.60
ปริญญาเอก	6	-	-

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ,สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ตารางที่ 30 แสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษ้อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ของกลุ่มประชากรที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดมุกดาหาร ปี 2567-2570 โดยจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) มีประมาณ 3,851 คน และ 2,765 คน ตามลำดับ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีประมาณ 480 คน และจำนวน ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี โท และ เอก มีประมาณ 917 คน 43 คน และ 6 คน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อัตราการเรียนต่อจะค่อยๆ ลดลงในระดับชั้นการศึกษา ม.6/ ปวช. และ ปวส. ดังจะเห็นได้จากอัตราการเรียน ต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ ม.6 เพียง ร้อยละ 13.20 เท่านั้น ในทางกลับกัน อัตราการมีงานทำจะแปรผันไป ในระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 26.50 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงในเชิงเปรียบเทียบ สะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะมาทำงานเป็นแรงงานแฝงไม่ใช่ประชากรในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร ประกอบ กับจังหวัดมุกดาหารไม่มีสถาบันอุดมศึกษาทำให้การศึกษาต่อมีอัตราศึกษาต่อที่น้อยลง

3.2 ประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ (ปี พ.ศ.2568-2573)

ตารางที่ 31 ผลการประมาณการการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2568 - 2573 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ.						อัตรา การเติบโต
	2568	2569	2570	2571	2572	2573	
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	716	706	696	684	672	661	-1.58%
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0	0	0	0	0	0	0.00%
การผลิต	86	85	83	82	81	79	-1.70%
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	5	5	5	5	5	4	-4.00%
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0	0	0	0	0	0	0.00%
การก่อสร้าง	47	47	46	45	45	44	-1.30%
การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	378	373	367	361	355	349	-1.58%
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	35	35	34	34	33	33	-1.16%
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	85	84	82	81	80	78	-1.70%
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	25	24	24	23	23	23	-1.64%
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	30	29	29	28	28	27	-2.06%
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	2	2	2	2	2	2	0.00%
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	14	14	14	14	13	13	-1.42%
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	6	6	6	6	6	6	0.00%
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาค บังคับ	339	334	329	324	318	313	-1.60%
การศึกษา	134	132	130	128	126	124	-1.54%
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	90	88	87	86	84	83	-1.58%
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	4	4	4	4	4	4	0.00%
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	15	14	14	14	14	13	-2.76%
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้าและ บริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	4	3	3	3	3	3	-5.00%
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0	0	0	0	0	0	0.00%
ไม่ทราบ	0	0	0	0	0	0	0.00%
รวม	2,015	1,985	1,955	1,924	1,892	1,859	-1.60%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (<https://ldls.mol.go.th>)

ตารางที่ 31 แสดงถึงประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในจังหวัดมุกดาหาร จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2568-2573 โดยผลประมาณการชี้ให้เห็นว่าจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในทุกประเภทอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลงเฉลี่ย 1.60 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในกิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน /ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ/กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ/กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย/พักแรมและบริการด้านอาหาร /เกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมง และ การผลิตตาม ลำดับ

ตารางที่ 32 ผลการประมาณการการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี 2567 - 2570 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ปี พ.ศ.						อัตรา การเติบโต
	2568	2569	2570	2571	2572	2573	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	133	131	129	127	125	122	-1.72%
ประถมศึกษา	67	66	65	64	63	62	-1.54%
ม.3	380	375	369	363	357	350	-1.64%
ม.6	105	103	102	100	98	97	-1.58%
ปวช.	55	54	53	52	51	51	-1.50%
ปริญญาตรี	1,275	1,256	1,237	1,218	1,198	1,177	-1.58%
รวม	2,015	1,985	1,955	1,924	1,892	1,859	-1.60%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (<https://ldls.mol.go.th>)

ตารางที่ 32 แสดงถึงประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในจังหวัดมุกดาหาร จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี พ.ศ.2568-2573 โดยผลประมาณการชี้ให้เห็นว่าอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในทุกระดับวุฒิการศึกษามีแนวโน้มลดลง โดยเฉลี่ย 1.60 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ที่มีสัดส่วนมากที่สุด คือ แรงงานในวุฒิการศึกษาต่ำกว่า ประถมศึกษา รองลงมา คือ ม.3 และ ประถมศึกษา ตามลำดับ

4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการในตลาดแรงงาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกับนโยบายและกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศไทยได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีข้อมูลความต้องการแรงงานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมถึงระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานแรงงาน และการบริหารจัดการข้อมูลที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ผลได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในตลาดแรงงานมากที่สุด

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงาน ในสถานประกอบการ การประมาณการอุปสงค์แรงงาน และประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ ในจังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2567 ฉบับนี้ จึงถูกจัดทำขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ ณ ปัจจุบัน พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการ อุปสงค์แรงงาน และประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของความต้องการแรงงาน และจำนวนแรงงานเข้าใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในระยะ 5 ปี (พ.ศ.2567-2570)

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการประกอบประกอบ ในจังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2567 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 105 ตัวอย่าง พบว่าประมาณร้อยละ 68.96 ของกลุ่มตัวอย่าง ระบุถึงความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงาน ณ ปัจจุบันที่ดำเนินการสำรวจ และประมาณร้อยละ 65.71 ระบุถึงความต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 ปี หากพิจารณาในมิติขนาดของสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างพบว่า ประมาณ 2 ใน 3 ของจำนวนสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก คือ มีจำนวนแรงงานไม่เกิน 10 คน ประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างมีขนาดกลาง คือ มีจำนวนแรงงานประมาณ 10-19 อย่างไรก็ตาม สถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนแรงงาน สรุปผลได้ดังนี้

โครงสร้างประชากรวัยแรงงาน กำลังแรงงาน การมีงานทำและการว่างงาน จังหวัดมุกดาหาร จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดมุกดาหารของสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหารพบว่า ประชากรวัยแรงงาน ปี 2567 จังหวัดมุกดาหาร มีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานหรือผู้ที่มิอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 354,806 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 237,157 คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ จำนวน 231,880 คน ผู้ว่างงาน จำนวน 1,904 คน และผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน จำนวน 117,649 คน การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 231,880 คน (ร้อยละ 97.81 ของกำลังแรงงาน) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร จำนวน 135,356 คน (ร้อยละ 58.37 ของผู้มีงานทำ) นอกภาคเกษตร จำนวน 96,524 คน (ร้อยละ 41.63 ของผู้มีงานทำ) โดยทำงานในสาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ จำนวน 34,949 คน (ร้อยละ 15.07) รองลงมา คือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 11,654 คน (ร้อยละ 5.03) และการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ จำนวน 11,350 คน (ร้อยละ 4.89) ตามลำดับ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 67,741 คน (ร้อยละ 27.04) การว่างงาน จังหวัดมุกดาหารมีผู้ว่างงาน ประมาณ 1,904 คน หรือมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.89

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ การสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2567 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 105 ตัวอย่าง ชี้ให้เห็นว่าประมาณร้อยละ 25.71 ของกลุ่มตัวอย่าง ระบุถึงความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงาน ณ ปีปัจจุบันที่ทำการสำรวจและประมาณร้อยละ 98.10 ระบุถึงความต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน 1 ปีโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานประกอบการในประเภทอุตสาหกรรม การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร การก่อสร้าง การบริหารราชการและการประกันสังคมภาคบังคับ ตามลำดับ

จำนวนการจ้างงานและความต้องการแรงงาน ณ ปี พ.ศ. 2567 ของสถานประกอบการ 105 ตัวอย่าง มีจำนวนการจ้างงานทั้งหมด 811 คน โดยเป็นแรงงานสัญชาติไทย จำนวน 806 คน และแรงงานสัญชาติต่างด้าวจำนวน 5 คน โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการจ้างงานสูงสุด 6 อันดับแรก คือ (1) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (2) การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (3) การก่อสร้าง (4) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (5) กิจกรรมทางวิชาการ และ (6) การผลิต ตัวอย่างระบุถึงจำนวนความต้องการแรงงานทั้งสิ้น 58 คน โดยเป็นความต้องการแรงงานสัญชาติไทยทั้งหมดโดยประเภทอุตสาหกรรมที่ระบุถึงจำนวนความต้องการแรงงานสูงสุด 6 อันดับแรกคือ (1) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (2) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (3) การก่อสร้าง (3) การผลิต (4) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (5) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค ตามลำดับ ผลจากการสำรวจแสดงให้เห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบันสถานประกอบการมีความต้องการจ้างแรงงานไทยทำงาน และยังไม่มียุทธศาสตร์จ้างแรงงานต่างด้าวทำงานเพิ่มเติม ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างระบุว่าสามารถหาแรงงานที่ต้องการได้ภายในระยะเวลา 2 เดือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเภทอุตสาหกรรม การขายส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ การก่อสร้าง การผลิต ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ เมื่อจับคู่วิเคราะห์ตัวแปรระหว่างอุตสาหกรรมกับตำแหน่งงาน ผลสะท้อนว่าอุตสาหกรรมการผลิตในตำแหน่งพนักงานบริการและผู้จัดการร้านค้า ระบุถึงความต้องการแรงงานมากที่สุด รองลงมาคือ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน และผู้ควบคุมเครื่องจักรกลโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ตามลำดับ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่จบการศึกษา ปวช. มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรม (1) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (3) การก่อสร้าง รองลงมา คือ แรงงานที่มีวุฒิการศึกษา ระดับ ม.3 โดยอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานวุฒิมัธยมศึกษา ม.3 มากที่สุด คือ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ การผลิต และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานวุฒิม.6 ต้องการแรงงานมากที่สุด คือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ตามลำดับ หากวิเคราะห์วุฒิการศึกษากับตำแหน่งงาน พบว่าสถานประกอบการต้องการแรงงานที่จบการศึกษาได้แก่ (1) ระดับ ปวช. ม.3 และ ม.6 ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานบริการและผู้จัดการร้านอาหาร เป็นแรงงานระดับกึ่งฝีมือเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีสถานประกอบการที่ต้องการจ้างแรงงานที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานอีกด้วย สะท้อนให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความต้องการแรงงานภายในเวลาที่จำกัด

ในมิติของช่วงอายุสถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีช่วงอายุ 15-29 ปีมากที่สุด ประมาณร้อยละ 84.48 รองลงมาคือช่วงอายุ 30-44 ปีประมาณร้อยละ 15.52 โดยตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานในช่วง อายุ 15-29 ปีมากที่สุด คือ พนักงานบริการและผู้จัดการร้านค้า ในขณะที่ตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานในช่วงอายุ 30-44 ปีมากที่สุด คือ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

ในมิติของประสบการณ์การทำงาน ผลการสำรวจสะท้อนว่าสถานประกอบการกว่าร้อยละ 46.67 ต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-2 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ในขณะที่สถานประกอบการ กว่าร้อยละ 32.75 ต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์ทำงานประมาณ 3-9 ปี โดยเฉพาะแรงงานที่อยู่ในตำแหน่ง ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ สำหรับการจับหมวดหมู่ของชุดทักษะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 หมวดใหญ่ กล่าวคือ ทักษะที่ใช้ในการทำงาน (hard skills) และทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลในเรื่องความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์หรือความมีคุณธรรม (soft skills) ซึ่งแบบสำรวจจะให้สถานประกอบการระบุชุดทักษะที่ต้องการต่อตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ได้ถึง 3 ชุดทักษะ และแบ่งระดับทักษะเป็น 4 ระดับ กล่าวคือ ไร้ฝีมือ กึ่งฝีมือ ฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการวิเคราะห์สะท้อนว่าสถานประกอบการต้องการประเภททักษะ อันได้แก่ ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ (ร้อยละ 32.75) มากที่สุด รองลงมา คอมพิวเตอร์/ดิจิทัล/โปรแกรม/ซอฟต์แวร์ (ร้อยละ 13.79) การสื่อสารและการเจรจาต่อรอง (ร้อยละ 13.07) ตามลำดับ ชุดทักษะที่ต้องการมากในตำแหน่ง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 58.62) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 37.93) ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ (ร้อยละ 3.48) ในส่วนของระดับทักษะ และตำแหน่งงานผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าแรงงานระดับฝีมือแรงงานและกึ่งฝีมือ เป็นที่ต้องการจากสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างประมาณ 21.90 เปอร์เซ็นต์ และแรงงานระดับทักษะไร้ฝีมือเป็นที่ต้องการ 9.52 เปอร์เซ็นต์ โดยแรงงานระดับทักษะฝีมือจะถูกต้องการมากในตำแหน่ง ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 22.41) และพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 27.58) ในขณะที่ แรงงานระดับทักษะไร้ฝีมือจะถูกต้องการมากในตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า (ร้อยละ 17.24) ในระดับที่มีความต้องการเท่ากัน ทั้งสองตำแหน่งงาน ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร จำนวนทั้งสิ้น 105 แห่ง ซึ่งมีจำนวนการจ้างงานปัจจุบันทั้งหมดอยู่ที่ 811 คน โดยเป็นแรงงานไทย จำนวน 806 คน และแรงงานต่างด้าว จำนวน 5 คน และมีจำนวนการเข้างานใหม่ 22 คน และจำนวนการออกจากงาน 28 คน ผลการสำรวจชี้ให้เห็นถึงอุตสาหกรรม ที่มีการบรรจุเข้างานใหม่ของแรงงานจำนวนมากที่สุด คือ (1) การก่อสร้าง (2) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (3) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่มีการออกจากงานจำนวนมากที่สุด ได้แก่ (1) การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (2) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (3) การก่อสร้าง

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานออกจากงานเมื่อเทียบกับการเข้างานมากที่สุด คือ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และการผลิต เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงนัยยะความจำเป็นที่ต้องลดจำนวนแรงงานลงในอุตสาหกรรมประเภทดังกล่าว ช่วงเวลาสำรวจการเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน ชี้ให้เห็นถึงจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุด คือ ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และ ตำแหน่งช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด คือ ตำแหน่งงาน ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน และมีการออกจากงานอยู่ในระดับเดียวกันได้แก่ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้าเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ผลการเข้าออกงานจำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่ามีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุด ปวช. ม.3 และ ม.6 ในทางตรงกันข้ามจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด อยู่ในระดับการศึกษาระดับต่ำกว่า ม.3 , ม.3 และ ม.6 3 ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าแรงงานที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่า ม. เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยออกจากงานมากที่สุด ตามด้วยแรงงานวุฒิมัธยมศึกษาในระดับ ม.3 และระดับ ม.6

อุปทาน (Supply of Labor) ของตลาดแรงงาน จังหวัดมุกดาหาร ข้อมูลจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนผู้ศึกษาต่อ และจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดมุกดาหารจากสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมชี้ให้เห็นถึงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ในปี พ.ศ. 2565 ว่ามีประมาณ 3,851 คน และ 2,765 คน จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และปริญญาตรี ในปีพ.ศ. 2565 มีประมาณ 480 คน และ 917 คน และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก มี 43 คน และ 6 คน ตามลำดับ อัตราการเรียนต่อจะค่อย ๆ ลดลงในระดับชั้นการศึกษาที่สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากอัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จ การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/อนุปริญญา ร้อยละ 9.30 ในระดับปริญญาตรี มีอัตราการ เรียนต่อเพียง ร้อยละ 5.90 ในขณะที่อัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ร้อยละ 26.50 ซึ่งเป็น อัตราที่สูงกว่าในเชิงเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานกำลังคนเพื่อรองรับ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ชี้ให้เห็นว่าอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในทุกประเภทอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในอุตสาหกรรม ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ อุตสาหกรรมข้อมูล ข่าวสารและการสื่อสาร และไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ เป็นต้น

หากจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีพ.ศ. 2568-2573 ผลประมาณการชี้ให้เห็นว่าอุปทานแรงงานเข้าใหม่ในทุก ระดับวุฒิการศึกษามีแนวโน้มลดลง โดยเฉลี่ยปีละ -1.60 เปอร์เซ็นต์ซึ่งจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ที่มีสัดส่วน มากที่สุด คือ ต่ำกว่าประถมศึกษา ม. 6 และปริญญาตรี ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของ แรงงานในสถานประกอบการจากแบบสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ของโครงการสำรวจ ข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 รวมถึงผลการวิเคราะห์ การประมาณการอุปสงค์แรงงาน และประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ จากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทาน กำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในจังหวัดมุกดาหาร ปีพ.ศ. 2567 ฉบับนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ความ ต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ ณ ปัจจุบันที่ทำการสำรวจ พร้อมทั้งแสดงแนวโน้มประมาณการอุปสงค์แรงงานและประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ของพื้นที่จังหวัดมุกดาหารในเบื้องต้น

บรรณานุกรม

จังหวัดมุกดาหาร แผนพัฒนาจังหวัด ปี 2566-2570

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). สถิติแรงงาน. เข้าถึงได้จาก จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ และเพศ เป็นรายจังหวัด พ.ศ. 2564:

<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). สถิติแรงงาน. เข้าถึงได้จาก จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ พ.ศ. 2565 : <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). สถิติแรงงาน. เข้าถึงได้จาก จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานในระบบและนอกระบบ จำแนกตามกลุ่มอายุ เพศ เป็นรายภาค และจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2565:

<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). สถิติประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ. เข้าถึงได้จาก จำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามอายุ เพศ และจังหวัด พ.ศ. 2565:

<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่ฉบับ พ.ศ. 2564 Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measure

ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดมุกดาหาร ไตรมาส 2/2567

ภาวะการเงิน การคลัง จังหวัดมุกดาหาร